

Осмо съобщение

Давидовото семе се превърна в Божият Син

Пасажи от Писанията: 2 Царе 7:12а, 14а;
Мт. 22:41-45; Деян. 13:23, 33; Римл. 1:3-4; 8:29; Откр. 22:16

- I. „Ще издигна семето ти след теб...Аз ще му бъда Отец и той ще Ми бъде син“—2 Царе 7:12а, 14а:**
- А. Думите *смето ти* се отнасят буквално за Соломон, сина на Давид—3 Царе 5:5; 8:15-20.
 - Б. Съгласно словото в Евреи 1:5б, цитиращо 2 Царе 7:14а, Давидовото семе всъщност е Христос като Божият първороден Син, Който притежава божествена природа и човешка природа—Евр. 1:5а, 6.
 - В. Думите *смето ти* във 2 Царе 7:12а и думите *Мой син* в 14а показват, че Давидовото семе ще се превърне в Божият Син, тоест, че човешкото семе ще се превърне в божествен Син—Римл. 1:3-4.
 - Г. Словото относно превръщането на Давидовото семе в Божият Син е продължено и развито в Новия Завет—Мт. 22:41-45; Откр. 22:16.
- II. В Матей 22:41-45 Господ Исус зададе най-великия въпрос във вселената: „Какво мислите за Христос? Чий Син е?“—стих 42а:**
- А. Фарисеите казаха, че Христос е Давидовият Син, а Господ ги попита как Давид нарече Христос „Господ“ при положение, че Христос е негов син—стих. 43-45.
 - Б. Можем да познаем Христос единствено в духа си чрез Божието откровение—43-ти стих; Еф. 3:5.
 - В. Христос е Бог; в божествеността Си Той е Господ на Давид—Мт. 22:43.
 - Г. Христос също така е човек; в човешката Си природа Той е син на Давид—стих. 42, 45.
- III. В Откровение 22:16 Господ Исус каза: „Аз съм коренът и потомъкът на Давид“:**
- А. В Своята божественост Христос е Коренът, източникът на Давид, а в Своята човешка природа Той е потомъкът, синът на Давид.
 - Б. Бидейки Коренът на Давид, Христос е Негов Господ, а като Потомъкът на Давид, Той е негов син; думите *Потомъкът на Давид* означават, че Господ е човек и че Той произлезе от Давид, а думите *Коренът на Давид* означава, че Той е Бог и че Давид произлезе от Него.
 - В. В Откровение 22:16 Самият Христос призна, че е човек и Бог, че притежава човешка природа и божествена природа.
- IV. В 13-та глава на Деяния Павел каза, че от Давидовото семе „Бог според обещанието Си издигна на Израил Спасител, Исус“ (23-ти стих), и че „Бог го изпълни...като възкреси Исус; както е писано и във втория Псалм: „Ти си Мой Син, Аз днес Те родих“:**
- А. В 32-ри и 33-ти стих виждаме, че Христос, в качеството Си на Божия Първороден, беше обещан на бащите, и че Бог изпълни това обещание като възкреси Исус.
 - Б. Възкресението беше едно рождение за човека Исус:

1. Той се роди от Бога във възкресението Си, за да стане първородният Божи Син сред много братя—Римл. 8:29.
 2. Той беше единородният Божи Син от вечността—Йн. 1:18; 3:16.
 3. След възплъщението си, чрез възкресението Той се роди от Бога в човешката Си природа, за да стане Божият първороден Син—Евр. 1:6.
- В. Павел видя Господното възкресение в Псалм 2:7: „Ти си Мой Син; / Аз днес Те родих“:
1. Павел приложи думата *днес* към деня на Господното възкресение.
 2. Това означава, че възкресението на Христос беше Неговото рождение като първородният Божи Син.
 3. Исус, Човешкият Син, се роди като Божият Син чрез възкресението Си от мъртвите. Когато Бог възкреси Исус от мъртвите, Той Го роди като Свой първороден Син—Деян. 13:33.
- Г. Чрез възплъщението Божият единороден Син се облече с човешка природа и стана Богочовек (Йн. 1:14, 18; Лк. 1:35). След това във възкресението този Богочовек се роди от Бога, за да стане Неговият Първороден (Деян. 13:33; Евр. 1:6; Римл. 8:29):
1. Преди възплъщението Божият единороден Син не притежаваше човешката природа; Той притежаваше само божествената природа.
 2. Във възкресението Божият първороден Син притежава човешката и божествената природа.
- Д. Чрез възкресението Си Христос се роди като първородният Син; едновременно с това се родиха и всички Негови вярващи като многото Божии синове—1 Петр. 1:3; Евр. 2:10:
1. Сред многото синове само Първородният е Божият единороден Син—Йн. 1:18; 1 Йн. 4:9.
 2. Във възкресената Си човешка природа единородният Божи Син също така е първородният Божи Син—Римл. 8:29.
 3. Първородният притежава и божествена и човешка природа; ние, Неговите вярващи, в качеството си на многото Божии синове, също притежаваме човешка и божествена природа—2 Петр. 1:4.
- V. Трябва да познаваме Христос като Този, Който във възкресението Си беше обявен като Божи Син със сила в човешката Си природа—Римл. 1:3-4:**
- А. Преди Своето възплъщение и възкресение, Христос беше Божият Син, единородният Син—Йн. 1:18; 3:16.
- Б. Преди възплъщението Христос вече беше Божият Син, но Той се нуждаеше да бъде обявен като Божи Син във възкресението, защото чрез възплъщението Той се беше облякъл с човешка природа, която нямаше нищо общо с божествеността—1:1, 14; Римл. 8:3:
1. Когато Божият Син се възплъти, Неговата божествена природа беше скрита в плътта.
 2. В божествената Си природа Христос вече беше Божият Син, но онази Негова част, която се състоеше от Исус, роден от Мария с човешка природа, не беше Божият Син—Лк. 1:31-32, 35.

3. Чрез възкресението Си Христос освети и възвиши човешката Си природа и беше обявен във възкресението като Божи Син с човешката Си природа. В този смисъл във възкресението Си Той се роди като Божи Син—Римл. 1:3-4; Деян. 13:33; Евр. 1:5.
 4. Определението на Божия Син беше „със сила“, силата на Христовото възкресение, чиято реалност е Духът—Римл. 1:4; Фил. 3:10; Еф. 1:19-20.
- В. Чрез обявяването във възкресението Христос, Който преди възплъщението Си вече беше Божият Син, стана Божият Син по един нов начин—Римл. 1:4:
1. Преди възплъщението Си Той беше Божият Син и притежаваше само божествена природа. Чрез възкресението Той беше обявен за Божи Син с божествена и човешка природа—4-ти стих.
 2. Ако Христос не се беше облякъл с човешка природа, нямаше да има нужда да бъде обявяван за Божи Син, защото в божествената Си природа Той вече беше Божият Син от вечността—Йн. 1:18; 17:5.
 3. Чрез възплъщението Той се облече с човешка природа, а във възкресението Той беше обявен за Божи Син с човешка природа—1:14; Римл. 8:3; 1:3-4; Евр. 2:14:
 - а. Обявеният за Божи Син Христос притежава две природи, божествена и човешка. Неговата настояща човешка природа не е природна, а е възвишена във възкресението—Римл. 1:4.
 - б. Христовата човешка природа беше обявена за Божи Син, защото Той беше обявен за Божи Син с божествена и с човешка природа.
- Г. Обявяването на Христос като Божи Син с човешка природа се извърши „според Духа на святост“—4-ти стих:
1. Духът на святост е жизнената същност в Господ Исус. Когато Той живееше на земята в плът, Той имаше в Себе Си тази същност—Мт. 1:18, 20; Лк. 1:35.
 2. Когато Господ Исус възкръсна от мъртвите, Той беше обявен като Божи Син със сила чрез възкресението според Духа на святост, Който беше в Него—Римл. 1:4.
 3. Сега Той е Божият Син по един по-чудесен начин от преди, защото сега Той притежава божествената природа и възкресената, преобразена, възвишена, прославена и обявена човешка природа—6:4; Лк. 24:26; Йн. 17:5; Деян. 3:13.
- Д. Трябва да свържем Римляни 1:3-4 с Римляни 8:29:
1. Чрез Своето възплъщение, разпятие и възкресение Христос, Божият Син, стана първородният Син; многото синове, които са Негови братя, стават съобразни с Неговия образ—Евр. 2:10-11; Римл. 8:29.
 2. В Римляни 1:3-4 Христос, Божият Син, е прототипът, а в 8:29 многото братя са „масово произведени“ от прототипа и, чрез спасението в живота, ще станат съобразни с образа на първородния Син.
 3. Така стигаме до обожествяването и виждаме, че в икономиката Си Бог възнамери да стане човек, за да може в Христос, ние, Христовите вярващи и Божии деца, да станем като Бога по живот, природа и конституция (но не и в Божеството). Това е едно преславно видение и представлява окончателната завършеност на Библията—29-ти стих; 1:3-4; Йн. 1:1-13; 1 Йн. 3:1; Откр. 21:2, 10-11.